

Park Poétik: op zoek naar ontmoeting en dialoog!

Park Poétik wil van poëzie een werkwoord maken. We strooien poëzie in de straten van Brussel met een uitgebreide verscheidenheid aan interventies om in dialoog te gaan met een zeer divers publiek. Omdat we het publiek opzoeken daar waar het zich bevindt worden de bewoners het publiek en omgekeerd. Bijgevolg is het publiek een afspiegeling van de demografie van de buurten waarin we actief zijn, superdivers dus. We gebruiken de kracht van verwondering en verbeelding om deze ontmoetingen te bewerkstelligen en doen dit op straat, op pleinen en in parken maar ook op de tram. Op deze manier spreiden we het idee van een park als ontmoetingsplek uit over de hele stad. Park Poétik quoi :)

Op een moment dat cultuur meer dan ooit elitair dreigde te worden door de coronaregels, zagen wij dit als een kans en noodzaak voor ons toekomstperspectief. Wat willen we doen en vooral voor wie en met wie ? Park Poétik is ontstaan als covid-alternatief van het succesvolle SuperVliegSuperMouche festival dat meer dan 25.000 bezoekers lokte op 1 weekend. In de zomer van 2020 verpopte het festival van 2 dagen tot een participatieve kunstzomer gedurende 2 maanden. Met deze metamorfose wilden we in eerste instantie kunstenaars een speelkans bieden en een publiek bereiken dat het meest getroffen werd door de crisis. De vraag "Wie heeft recht op cultuur?" stond centraal in de reflectie bij dit experiment.

Samen met kunstenaars, partnerverenigingen en enkele vrijwillige "believers" hebben we verschillende concepten ontwikkeld om een breed spectrum aan artiesten de kans te geven om deel te nemen, op voorwaarde dat ze het publiek interpelleerden. Efemere performances zoals een roze gorilla in een tram of miljoenen zeepbellen op straat maar ook ontroerende of hilarische momenten zoals cupido die knuffels geeft of een theatraal mobiel toilet in een park... Tranen voor sommigen, vele glimlachen en dikke duimen van anderen, maar ook enkele agressieve, sexistische of racistische reacties wanneer we voor sommigen niet welkom waren. En ook dat is de start voor dialoog!

Om echt in een plek te investeren, gaven we carte blanche aan kunstenaars of collectieven tijdens straatresidenties van enkele dagen tot enkele weken. Zo kregen bewoners het woord om hun emoties te uiten na een schietpartij in de buurt of creëerden ze een veertiendaagse programmatie in hun wijkparkje ... Park Poétik als facilitator van dromen en niet langer van klassieke programmator.

Weinig communicatie vooraf en de nadruk op spontane interventies als verrassing, zorgen ervoor dat we veel moeten investeren in lokale bemiddeling en storytelling. Om echt in dialoog te gaan, is het belangrijk dat we uitleggen wat we doen en waarom we er zijn, zowel "live" als voor degenen die ons van op afstand online volgen. Dit opent perspectieven omdat je een veel bredere groep bespeelt en kan betrekken maar ook een enorme kans voor de tientallen vrijwilligers die dagelijks mee op pad gaan. *Wat met de 25.000 bezoekers van SuperVliegSuperMouche? Wel*, sommigen gefrustreerd of nostalgisch, anderen laaiend enthousiast en verwonderd over de veerkracht... ze volgen ons virtueel of ze komen naar de langdurige of grotere activiteiten die we wel aankondigen. Wat vaststaat is dat we een tegenbeweging maken van het streven naar "sold out" aangezien dit uitsluiting in de hand werkt. We proberen er integendeel voor te zorgen ervoor dat toevallige voorbijgangers steeds kunnen aansluiten, zoals bij de roze opblaaskerk waar we normen begroeven en

uitbundig dansten met een koptelefoon... zo ontstond een interessante mix tussen feministen, senioren, kinderen, queer, parkbezoekers, vrijwilligers en een breed pamflet aan performance kunstenaars en DJ's.

Het volledige Park Poétik-programma in 2021 bestond uit meer dan 150 interventies en telde 1000 contacturen met het publiek. Meer dan 500 kunstenaars en 50 vrijwilligers-bemiddelaars zetten zich in om een live publiek van meer dan 25.000 mensen te verbazen en verrassen, maar vooral om er in dialoog mee te gaan.

Het is duidelijk dat de artiesten hebben ervaren dat de realiteit op straat heel anders kan zijn dan die van een theaterfestival of wijkfeest ... Er rijzen veel vragen, maar nogmaals, voor wie doen we het en waarom? Park Poétik wil meer dan ooit barrières doorbreken, buiten de muren treden en het publiek ontmoeten waar we nooit iets van horen om hen te betrekken. Voor ons geen logistieke ijsbergen meer of de race voor premières en het meest unieke programma. In de plaats daarvan kiezen we voor de filosofie van de zandloper die we ieder jaar omdraaien en waar alle kennis en menselijk kapitaal in bewaard blijft. We houden in het achterhoofd dat je de participatie krijgt waar je ruimte voor maakt. Eén ding is zeker. Publiek is er overal, je moet het alleen willen gaan zoeken.

Benoit De Wael - coördinator Park Poétik